

روز دحوالارض

• ریحانه بهبودی
• تصویرگر: زهره سادات طباطبایی

پس از آن، سایر نقاط زمین از زیر آب بیرون آمدند. این رخداد که باعث به وجود آمدن خشکی‌ها و گسترش قاره‌ها روی زمین شد، در سرنوشت حیات ما انسان‌ها بسیار اهمیت داشت. روز ۲۵ ذی القعدة یادآور پدیده‌ی قرآنی-علمی دحوالارض می‌باشد؛ روزی که آغاز حیات بخشی خداوند به سیاره‌ی زمین بود.

از وقتی یاد می‌آید، در خانواده‌ی ما رسم بود که روز «دحوالارض» را روزه می‌گرفتیم و این روز برایمان خیلی مهم بود. همین عادت قشنگ خانوادگی باعث شد تا در مورد این روز بیشتر تحقیق کنم. در لابه‌لای کنجکاوی‌های علمی‌ام، به مطلب جالبی از آیت الله حسن زاده آملی برخوردیم. ایشان می‌فرمایند: «پی بردن به حقیقت اسرار نجومی خلقت آسمان و زمین، می‌تواند ما را به فهم و دانایی درباره‌ی بسیاری از آیات قرآن برساند. یکی از رازهای علمی قرآن، همین دحوالارض است.»

آیه‌ی ۳۰ سوره‌ی مبارکه‌ی نازعات «والارض بعد ذلک دحاها/ و زمین را پس از آن گسترانید» تنها آیه‌ای است که به این موضوع اشاره دارد؛ پس از آنکه پروردگار بی‌همتا جهان را خلق کرد و اجرام آسمانی را در مدارهایشان قرار داد، سیاره‌ها به دور ستاره‌ها شروع به چرخیدن کردند و منظومه‌ها را تشکیل دادند. یکی از این منظومه‌ها، منظومه‌ی شمسی (خورشیدی) ماست که از خورشید و هشت سیاره تشکیل شده است. سیاره‌های منظومه‌ی شمسی به همراه قمرهایشان در مدارهای منظمی پیرامون خورشید در حال گردش هستند. زمین، تنها سیاره‌ی منظومه‌ی شمسی است که مأموریت دارد ما انسان‌ها را که اشرف مخلوقات هستیم، روی خود جای دهد. در آغاز این مأموریت، تمام سطح زمین از آب پوشیده شده بود تا اینکه در روز دحوالارض، مکان کعبه، اولین نقطه‌ی خشک زمین، از زیر آب سر برآورد.

